

kampagne, jeg tror, at man har mest holdt sig til den Stigning i Militærudgifterne, som vil blive en Følge af de Forslag, som Regeringen har forelagt, og den Del af dem, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har været i Stand til at acceptere; det er de stigende Militærudgifter, som vi i Fremtiden ville faa, dersom de forelagte Love blive vedtagne. Det er Omtalen af dem, Agitationen imod dem, som har givet det radikale Venstre en Del af den Vind i Sejlene, som det radikale Venstre havde ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, at en Stigning i Militærudgifterne undgaas ikke, og han vilde hævde, at Fler-tallet af Vælgerne her i Danmark ogsaa ved det nylig overstaaede Valg har udtalt sig for en saadan Stigning. Men det er jo slet ikke rigtigt, det er jo ikke rigtigt, at Vælgerne i de Kredse, hvor der er valgt Socialdemokrater eller radikale Venstremænd, have udtalt sig for en saadan Stigning. Men det er heller ikke rigtigt med Hensyn til de Reformstemmer, som ere afgivne. Det passer ikke, at disse Stemmer ere afgivne af Folk og paa Folk, som ønske en Stigning i Militærudgifterne, tværtimod. Ikke alle Reformpartiets Mænd ere jo komne ind i denne Sal igen, der var nogle, som faldt; det var saamænd nogle af de bedste. Paa den Mand, som repræsenterede Hurup-Kredsen, faldt der en Masse Stemmer ved sidste Valg, skønt han ikke blev valgt. Han stod i forrige Samling og udtalte sig imod den stærke Stigning i Militærudgifterne, som vilde blive foranlediget ved de forelagte Forslag, selv om ogsaa de Ændringsforslag, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) havde stillet, blev vedtagne. Man har derfor ingen Ret til at sige, at de Stemmer, som faldt paa ham, var Stemmer, som kunde regnes med blandt dem, som ønskede stigende Militærudgifter. Rasmus Nielsen i Præstø var ogsaa Medlem af Reformpartiet. De Stemmer, som faldt paa ham, ville ikke, hvis man slutter fra hans Taler i Rigsdagen — og jeg antager, han har udtalt sig nogenlunde ens i sin Valgkreds, det vil vel en ordentlig Reformmand gøre —, ville ikke kunne henregnes til dem, som ere afgivne paa Grundlag af, at Vælgerne ønskede en Stigning i Militærudgifterne. Og lad os se paa de Rigsdagsmænd, som ere blevne valgte. Det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) er jo Medlem af Reformpartiet. Om det er af den engere Kreds af Re-

formpartiet eller den mere omfattende, som ikke kommer med til det alt sammen, som ikke kommer ind i det allerhelligste, hvor der holdes Partimøder, $\frac{1}{2}$ Time inden de andre lukkes ind, ved jeg ikke noget om, men han hører faktisk med til Reformpartiet endnu. Han har ogsaa udtalt sig stærkt mod Stigningen i Militærudgifterne. Det ærede Medlem fra Ribe (Bror-sen) ligeledes. Han ønskede ogsaa Nedgang i Militærudgifterne, han vilde ikke være med til den store Stigning, og han motiverede det i en Tale her i Salen. Det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen) staar paa samme Maade, og det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Han-sen) erklærede, at naar han i forrige Rigsdagssamling stemte for Love, der medførte en Stigning i Militærudgifterne paa 3 Mill. Kr., saa mente han dermed, at han ikke vilde stemme for Love, der bragte nogen Stigning i det hele taget. Saaledes have de staaet, Reformpartiets Mænd, omkring paa Valgtribunerne og udtalt sig om dette Spørgsmaal, og der er blevet stemt paa dem under Hensyn til denne Politik. Derfor har det ærede Medlem fra Ringkøbing ingenlunde Ret til at inkassere alle disse Stemmer som Stemmer, der skulde være villige til at gaa med til en Stigning i Militærudgifterne. Jeg skal dernæst tillade mig at omtale den fore-liggende Sag. Jeg skal gøre mig nogen Ulejlighed for at følge i det Spor, som det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) var inde paa. Det ærede Medlem lod til først og fremmest at have det Ærinde at bevise, at det radikale Venstres Standpunkt i Militær-sagen var fejl, og at vi i Virkeligheden burde skaffe os et stærkt og kraftigt Militærvæsen. Naar man fra deres Side, der ønske et stærkere Militærvæsen end det, vi have i Øjeblikket, skal føre et Bevis i saa Henseende, er der adskillige Trappetrin og Afsatser i deres Bevisførelse. Afsatser og Trappetrin, som jeg indrømmer, de ere nødte til at passere. Til at begynde med skulle de have skaffet en Krig. Det er noget af det allermost nødvendige, naar man skal føre Bevis for, at Danmark skal gaa til stigende Militærudgifter; altsaa en Krig maa der skaffes. Men det er ikke saa let nu om Stunder. I de sidste 40 Aar have vi ikke haft Krig mellem virkelig civilise-rede Lande i Europa. Siden den fransk-tyske Krig have vi været fri for den Slags Ting. Ja, man taler om de spændte Forhold, man taler om, at der er over-hængende Krigsfare. Det har man gjort